

<p>disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שקלים-בשלשה פרקים	מימרא	מאן דאמר											
של בית רבן גמליאל היה נכנס ושקלו בין אצבעותיו וזרקו לפני התורם והתורם מתכווין ודחפו לתוך הקופה													מ
אין התורם תורם עד שהוא אומר להם אתרום והן אומרין לו תרום תרום תרום שלשה פעמים													ט
תרם את הראשונה וחיפה בקטבליאות השנייה וחיפה בקטבליאות השלישית לא היה מחפה ולמה היה מחפה שמא ישכח ויתרום מן הדבר התרום													ט
תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל והשנייה לשם כרכים המוקפין לה והשלישית לשם בבל ולשם מדי ולשם מדינות הרחוקות:													ט
של בית ר"ג וכו'.													ג
אילו היו שני כריים ותרם מאחד מהן על חברו שמא לא פטר חברו													ט
נחת רוח היא להם שלא יהא קרבן מתקרב אלא משלהן תחילה.													ט
שמט את הקטבליאות נעשו כולן שיריים	תני:												ט
שלישית היא היתה עשירה שבכולן שהיו בה אסטריאות של זהוב ודרכונות של זהוב	תני:												ט
תרם את הראשונה לשם א"י ולשם כל ישראל שנייה לשם כרכים המוקפים ולשם כל ישראל והשלישית לשם בבל ומדי ולשם מדינות הרחוקות ולשם כל ישראל	תני:												ט
נטל מן הראשונה אע"פ שיש בראשונה נטל מן השנייה, נטל מן השנייה אף ע"פ שיש בשנייה נטל מן השלישית, שלמה שלישית חזור לשנייה, שלמה שנייה חזור לראשונה, שלמו שלשתן חזור ושוקל חזור לשיריים	תני: [ת"ק]												ט
חזור לשיריים	רבי מאיר:												ט
מועלים בשיריים שמא יצטרכו להן בסוף	שהיה רבי מאיר אומר:												ט
זריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, תה"מ מביאה לידי אליהו זכור לטוב.	וכן היה רבי פנחס בן יאיר אומר:												ט
זריזות מביאה לידי נקיות דכתיב וכלה מכפר													ט
נקיות מביאה לידי טהרה דכתיב וכפר עליה הכהן וטהרה													ט
טהרה מביאה לידי קדושה דכתיב וטהרו וקדשו													ט
קדושה מביאה לידי ענוה דכתיב כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח													ט
ענוה מביאה לידי יראת חטא דכתיב עקב ענוה יראת ה'													ט
יראת חטא מביאה לידי חסידות דכתיב וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו													ט
חסידות מביאה לידי רוח הקודש דכתיב אז דברת בחזון לחסידך													ט
רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים דכתיב ונתתי רוחי בכם וחייתם													ט
תחיית המתים מביאה לידי אליהו זכור לטוב דכתיב הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בא יום ה' הגדול והנורא													ט
כל מי שקבוע בארץ ישראל ומדבר בלשון הקודש ואוכל פירותיו וטהרה וקורא ק"ש בבוקר ובערב יהא מבושר שכן עולם הבא הוא:	תנא בשם ר"מ:												ט
הדרן עלך בשלשה פרקים													◇

<p>◆ חולקים-disputants   ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review   < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement   ? קושיא-challenge   ^ שאלה-question   ! תירוץ-answer   ■ ראיה-proof</p> <p>מקרא-key:</p>

שקלים-התרומה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא		מאן דאמר													
התרומה מה היו עושין בה לוקחין בה תמידין ומוספין ונסכיהם העומר ושתי לחם ולחם הפנים וכל קרבנות הציבור															
שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכון מתרומת הלשכה	[חכמים]								◆						
אף הרוצה מתנדב שומר חנם	רבי יוסי:								◆						
אף אתה אומר שאין באין אלא משל ציבור:	אמרו לו: [חכמים]									◆					
זמן עצי הכהנים והעם תשעה	[תמן תנינן]										■				
מה ראה זמן עצי כהנים והעם להימנות											?		◇		
אלא בשעה שעלו ישראל מן הגולה ולא מצאו עצי בלשכה ועמדו אלו ונתנדבו עצי משל עזמן ומכרום לצבור וקרבו מהן קרבנות ציבור והתנו עמהן נביאים שביניהן שאפי' לשכה מליאה עציים ועמדו אלו ונתנדבו עציים משל עזמן שלא יהא קרבן מתקרב אלא משלהן תחילה											!		◇		
דרבי יוסה היא	רבי אחא:								◆	■			◇		
אף הרוצה מתנדב ש"ה	דרבי יוסה אומר:								■	■			◇		
דברי הכל היא מה פליגין בגופו של קרבן אבל במכשירי קרבן כל עמא מודיי שהוא משתנה קרבן יחיד לקרבן ציבור	ר' יוסי בשם רבי אילא:									◆	■		◇		
אשה שעשתה כתונת לבנה כשירה ובלבד שתמסרנה לציבור	תני:											■	◇		
דרבי יוסי היא	רבי אחא:										◆	■	◇		
אף הרוצה מתנדב ש"ה	דרבי יוסי אומר:										■	■			
דברי הכל היא מה פליגין בגופו של קרבן אבל במכשירי קרבן כל עמא מודיי שהוא משתנה קרבן יחיד לקרבן ציבור	רבי יוסי בשם ר' אילא:											◆	■	◇	
מתני' פליגא על רבי אחא												■			
אותן הימים נוהגין בשעת קרבן ושלא בשעת קרבן	[מתני' - חכמים]									◆	■		◇		
אינן נוהגין אלא בשעת קרבן בלבד	רבי יוסי:											◆		◇	
אנו היינו מכני סנאה בן בנימין וחל תשעה באב להיות בשבת ודחינו אותו למוצאי שבת והיינו מתענין ולא משלימין:	ועוד מן הדא דתניא אמר רבי אליעזר בי רבי צדוק:											■		◇	
העומר ושתי לחם ולחם הפנים וכל קרבנות הציבור:													■	<	
כל קרבנות היחיד והציבור באין מן הארץ ומן חוצה לארץ מן החדש ומן הישן חוץ מן העומר ושתי לחם שאין באין אלא מן החדש ומן הארץ	תמן תנינן:												■	◇	
דרבי ישמעאל היא	רב חונה בשם רבי ירמיה:												■	◇	
אין העומר בא מן הסוריא	דרבי ישמעאל אומר:												■	◇	
עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא קדושתה שמביאין ממנה העומר והביכורים ושתי לחם מה שאין מביאין כן מכל הארצות	תמן תנינן:												■	◇	
דרבי ישמעאל היא	ר' חייה בשם רבי ירמיה												■		
אין העומר בא מן הסוריא	דרבי ישמעאל אומר:												■	◇	
מה חריש רשות אף קציר רשות יצא קציר העומר שהוא מצוה	תמן תנינן ר' ישמעאל:												■	◇	
אין העומר בא מן הסוריא	ר' ישמעאל כדעתיה דאמר:												■		
מאן תנא שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכון מתרומת הלשכה ר' ישמעאל היא	[ת"ק]												◆	■	◇
דברי הכל היא לא מצאו בסוריא מביאין אותן ספיחין שבא"י	רבי יוסה:												◆	■	◇

◇ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שקלים-התרומה	מאן דאמר	מ	ב	ט	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ		
ההן עומר מהו שיורע בתחילה													◇		
לא נמצא קקומץ על השיריים שאינן נאכלין	רב חייא בר אדא בעי קומי רבי מנא:									?					
עשה כחמשה דברים שהן באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה	אמר ליה [רבי מנא]									!			◇		
כיצד הוא עושה נוטל מעות מן השולחני ונותן לקוצרין ולשומרין עד שלא יקרב העומר ומביא מעות מתרומת הלשכה ומחללין עליו													◇		
וטבות כן													?		
כל מה שיתן הן הן דמיו משעה הראשונה	רבי אחא בשם רבי בא:									!			◇		
אף בפתחי אבנים כן כיצד הוא עושה נוטל מעות משולחני ונותן לחוצבין ולסתתין עד שלא תינתן על גבי הדימוס ומשניתן על הדימוס מביא מעות מתרומת הלשכה ומחללין עליה	תנא:												◇		
וטבת כן													?		
כל מה שיתן הן הן דמיה משעה הראשונה:	ר' יוסי בי רבי בון בשם שמואל:									!			◇		
פרה ושעיר המשתלח ולשון של זהורית באין מתרומת הלשכה													■		
כבש פרה וכבש שעיר המשתלח ולשון שבין קרניו ואמת המים וחומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה	[ת"ק]												■		
כבש פרה כהנים גדולים עושים משל עצמן	אבא שאול:												■		
מותר שירי לשכה מה היו עושים בהן לוקחין בהן יינות שמנים וסלתות והשכר להקדש דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]												■		
אין משתכרין בשל הקדש אף לא משל עניים	רבי עקיבא:												■		
מותר התרומה מה היו עושים בה - רקועי זהב ציפוי לבית קודש הקדשים	[ת"ק]												■		
מותר הפירות קיץ המזבח מותר תרומה לכלי שרת	רבי ישמעאל:												■		
מותר תרומה לקיץ המזבח מותר נסכים לכלי שרת	רבי עקיבא:												■		
מותר נסכים קיץ המזבח מותר התרומה לכלי שרת	רבי חנינה סגן הכהנים												■		
לא היו מודים בפירות:	זהו זה [ר"ע ור"ח]												◇		
כבש פרה כו'.													■		
ג' לשונות הן של שעיר בסלע של מצורע בשקל של פרה בשתי סלעים	ר' ישמעאל בר נחמן בשם רבי יונתן:												◇		
של פרה בשתי סלעים ומחצה	רבי חוניה דברת חוזרין רבי בא בר זבדא בשם רבי שמעון בן חלפתא:												◇		
בעשרה זוז	ואית דמפקין לישנא:												■		
תלמידי חכמים המלמדין את הכהנים הלכות שחיטה הלכות קבלה הלכות זריקה נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	ר' יהודא בשם ר' שמואל:												◇		
מבקרין מומי קדשים נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	רבי יצחק בר רדיפה בשם רבי אימי:												◇		
מגיהי ספר העזרה נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	רבי אחא ר' תנחום בר חייה בשם ר' שמלאי:												◇		
שני דיני גזילות נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	גידל בר בנימין בשם ר' אסי:												◇		
נשים האורגות בפרוכת נוטלין שכרן מתרומת הלשכה	שמואל:												◇		
מתרומת בדק הבית	רב חזונה:												◇		
מה פליג													^		

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>story-מעשה</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>‡ קושיא- challenge</p> <p>^ שאלה- question</p> <p>! תירוץ- answer</p> <p>■ ראיה- proof</p>
--	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עבד ליה ככלים	שמואל:								◆	■	!	◊
עבד ליה כבניין	רב חונה:								◆	■	!	◊
הקטרת וכל קרבנות הציבור באין מתרומת הלשכה, מזבח הזהב וכל כלי שרת באין ממותר נסכים, מזבח העולה וההיכל והעזרות באין מבדק הבית, חוץ לעזרות באין משירי הלשכה	רבי חזקיה תנא ר' יהודה גרוגרות:											■
אבני ירושלים מועלין בהן	והא תני:											‡
וכי יש מעילה בשיריים												‡
אלא כרבי מאיר												!
מועלין בשיריים	דרבי מאיר אמר:											■
כלום אמר ר"מ אלא בתוך שנתו והכא חוץ לשנתו אנן קיימין	רבי חייא:											‡
השלחן והמנורה והמזבחות והפרוכת מעכבים את הקרבנות דברי ר"מ	רבי חזקיה תנא רבי יהודה גרוגרות [ר"מ]:											◆
אין לך מעכב את הקרבן אלא כרכוב וקרן בלבד	חכמים:											◆
ולא כן א"ר אלעזר ור' יוסי בן חנינה תריהון אמרין כל הן דכתיב נכה מעכב צלע אינו מעכב	[רבי אלעזר ורבי יוסי בן חנינה]											‡
ואפילו צלע מעכב	רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן:											‡
ואפי' שימה מעכב	רבי אילא בשם רבי שמואל בר נחמן:											‡
כאן בעבודות שבפנים כאן בעבודות שבחוץ	רבי חנינא:											!
שהצית גדולה היתה בבני כהנים גדולים שיותר מששים ככרי זהב היו מוציאין בה שהיה ככשה של פרה עומד ולא היה אחד מהן מוציא פירתו בכבשו של חברו אלא סותרו ובונה אותו משלו	רבי חנינא:											■
שמעון הצדיק שתי פרות עשה לא בכבש שהוציא את זו הוציא את זו	התיב רבי עולא קומי רבי מנא והא תני:											‡
אית לך למימר שמעון הצדיק שחץ היה												‡
מאי כדון על שם מעלה היא בפרה סילסול היא בפרה												!
זיזין וכתלים היו יוצאין מכאן ומכאן כדי שלא יצאו ויציצו הכהנים ויטמאו:	תני:											■
אין משתכרין כו'!	רבי עקיבא:											■
אלא אם רצה יהיה ההפסד שלו והשכר להקדש מותר												■
כהדא בר זמינא איתפקד גביה מדל דיתמין אתא ושאל לר' מנא												○
אין בעית די ההפסדה דידך ואגרה דתרויכון שרי	אמר ליה: [רבי מנא]											■
רבי חייה בר אדא איתפקד גביה מדל דיתמין ועביד כן:	[רבי חייה בר אדא]											○
מותר פירות כו'!												■
מתני' דר' ישמעאל היא												■
מתניתא מותר פירות שכר להקדש, מותר נסכים זו סאה רביעית	רבי חייא בר יוסף פתר:											◆
מתניתא מותר פירות זו סאה רביעית, מותר נסכים לבירוצים	רבי יוחנן פתר:											◆
ולית ליה לרבי חייה בר יוסף לבירוצים												‡
מה דנפל לסאה רביעית נפל לבירוצים	רבי חזקיה:											!
על דעתיה דרבי חייה בר יוסף ניחא אין משתכרין בשל הקדש אף לא בשל עניים לפיכך זה וזה לא היו מודין בפירות												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מימרא	על דעתיה דרבי יוחנן קשיא											יא
	והא תנינן: עמדו מג' יספק מד'											יא
	זה וזה לא היו מודים בפירות ותנינן:											יא
	לא היו מודים בפירות בקיץ למזבח אבל מודין היו בכלי שרת											יא
	עד כדון בירוצי ציבור ואפילו בירוצי יחיד ולא נמצאו כלי שרת באין משל יחיד [בעי ר"ח בר בא]											יא
	אשה שעשתה כתונת לבנה כשרה ובלבד שתמסרנה לציבור											יא
	עד כדון בירוצי לה ואפילו בירוצי יבש											יא
	הנסכים שקדשו בכלי ונמצא הזבח פסול, אם יש שם זבח אחר יקרבו עמו ואם לאו ימכרו ויפלו לקיץ המזבח: כההיא דתנינן תמן:											יא
	מותר הקטורת מה היו עושים בה מפרישין ממנה שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותה לאומנין בשכרן וחזורין ולוקחין אותה מתרומה חדשה											מ
	ואם בא חדש בזמנו לוקחין אותה מתרומה חדשה ואם לאו מן הישנה:											יא
	ולא נמצא הקדש מתחלל על ההקדש כיצד הוא עושה											ג
	מביא מעות ומחללן על הבנין ומביא קטורת ומחלל עליהן ונותנים אותה לאומנין בשכרן											יא
	אומר אני ינתנו לבית גרמו ולבית אבטינס שהיו בקיאיין בפיטום הקטורת ובמעשה לחם הפנים											יא
	והן שיהו חייבין להן מעות משעה ראשונה											יא
	לא היו חייבין להן מעות משעה הראשונה											יא
	מקייצין בהן את המזבח											יא
	מחלפא שיטתיה דר' חייא בר בא תמן פשיטא ליה וכא צריכה ליה											יא
	הא דפשיטא ליה בכלי שרת הא דצריכא ליה בקיץ למזבח											יא
	דאיתפלגון											יא
	פיטמה בחולין ר' יוסי בי רבי חנינה אמר פסולה											יא
	כשירה											יא
	מה טעמא דרבי יוסי בי רבי חנינה											יא
	קודש היא שתהא הווייתה כקודש											יא
	מה טעמא דרבי יהושע בן לוי											יא
	קודש היא שתהא באה מתרומת הלשכה											יא
	אתיא דרבי יוסי בן חנינה כשמואל ודרבי יהושע בן לוי כר' יוחנן											יא
	המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות ציבור רבי יוחנן אמר קטורת											יא
	תיפתר באומן (משל בית אבטינס) שהיה נוטל בשכרו קטורת											יא
	ודרבי יוסי בי ר' חנינה כשמואל											יא
	מכתשת עשו אותה ככלי שרת לקדש											יא
	דבר שקדש בכלי שרת נפדה											יא
	ולא דשמואל היא											יא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	קל היא במותר											◊ !	יא:
	דאיתפלגון											!	יא:
	הותירו תמימים שמואל אמר נפדין כתמימים											◊ !	יא:
	נפדין כפסולי המוקדשים											◊ !	יא:
	הותירו שעירים											^	יא:
	אם עולה נפדית לא כל שכן חטאת											◊ !	יא:
	ירעו											◊ !	יא:
	מקייצין בהן את המזבח											◊ !	יא:
	וקשיא יש חטאת שקריבה עולה											?	יא:
	שנייא היא שאין קרבנות ציבור נקבעין אלא בשחיטה											!	יא:
	תנאי ב"ד הוא על המותר שיקרבו עולות:											!	יא:
	המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויין לקרבנות הציבור ינתנו לאומנין בשכרן דברי ר"ע											■	יב. מ
	אינה היא המידה אלא מפרישין מהן שכר האומנין ומחללין אותן על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחים אותה מתרומה חדשה											■	יב.
	המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה על גבי מזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסיו לבדק הבית											■	יב.
	זכרים עצמן יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית											■	יב.
	רואה אני את דברי ר' אליעזר מדברי רבי יהושע שר' אליעזר הושוה את מדותיו ור' יהושע חלק											■	יב.
	שמעתי את דברי שניהן המקדיש בפירוש כדברי ר' אליעזר והמקדיש סתם כדברי ר' יהושע											■	יב.
	המקדיש נכסיו והיו בהן דברים ראויים לגבי מזבח יינות ושמינים ועופות ר' אליעזר אומר ימכרו לצרכי אותו המין ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית:											■	יב.
	המקדיש וכו' לקרבנות ציבור:											■	יב.
	קטורת											■	יב.
	תיפתר באומן (משל בית אבטינס) שהיה נוטל בשכרו קטורת											■	יב.
	מה טעמא דבן עזאי											^	יב.
	שאיין ההקדש מתחלל על המלאכה אלא על המעות:											!	יב.
	יש בקדשי בדק הבית שסתם הקדשות לבדק הבית הקדש חל על הכל ומועלין בגידוליהן ואין בהן הנייה לכהנים											■	יב.
	דרכי ליעזר היא											■	יב.
	המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה ע"ג מזבח זכרים ונקבות רבי ליעזר אומר זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית											■	יב.
	טעמא דרבי ליעזר ואיש כי יקדיש את ביתו קודש לה' במה אנו קיימין אם בבית דירה כבר כתיב ואם המקדיש יגאל את ביתו אלא כי אנו קיימין במקדיש את נכסיו קודש לה' שסתם הקדשות לבדק הבית											■	יב.
	במה פליגינן במקדיש נכסיו אבל במקדיש עדרו כל עמא מודיי שהוא למזבח											■	יב.
	מה פליגינן במקדיש עדרו אבל במקדיש נכסיו כל עמא מודיי שהוא לבדק הבית											■	יב.

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>	
מקרא-key:			
שקלים-התרומה	מאן דאמר		
מימרא			
על דעתיה דרבי זעירא ושל דרבי בא קשיא בהמה לא למזבח היא			?
למזבח היא, ולמה סתם האישה הוזהר שהיא כאומר לא יהיה אלא לבדק הבית			!
לא שנייא היא המקדיש נכסו היא המקדיש עדרו היא המחלוקת	רבי יוחנן:		◆
קדשי בדק הבית שפודאן תמימין יצאו לחולין	רב חונה בשם רב רבי אבהו בשם רבי יוחנן:		◆
ולדן וחלבן מותר לאחר פדיון	מתנ' אמרה כן:		◆
תיפטר שפדאן תמימין והוממו	רבי חזקיה בשם רב חסדא:		?
ולדן וחלבן אסור לאחר פדיון [מה שאין כן בקדשי בדק הבית]	רבי יוסה בשם רב חסדא מתנ' אמרה כן:		◆
קדשי בדק הבית שפדאן תמימין יצאו לחולין, אין תימר לא יצאו לחולין היאך קדשי מזבח חלין על קדשי בדק הבית?	רבי חזקיה בשם רבי יוסה		◆
בעלי מומין קדושת המזבח חלה עליהן			◆
ליידה מילה			^
לגיזה ולעבודה			!
הפריש נקיבה לעולתו ולפסחו ולאשמו עושה תמורה	[ת"ק]		◆
לעולתו עושה תמורה לפסחו ולאשמו אינו עושה תמורה	רבי שמעון:		◆
לעולתו ולפסחו ולאשמו אינו עושה תמורה	רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש:		◆
טעמא דר"ש - שכן מצינו נקיבה בעוף כשירה לבא עולה	רבי יוחנן:		◆
טעמא דר"ש בן יהודה - אם מין במינו הוא חלוק עליו כל שכן מין בשאינו מינו	ואמר ר' יוחנן:		◆
איזהו מין במינו שהוא חלוק עליו			^
אשם בן שנה והביא בן שנים בן שנים והביא בן שלש לא יצא	כהדא דתני:		!
רבי שמעון [כפי שמסר ר"ש בן יהודה] ורבי יהושע שניהם אמרו דבר אחד	רבי יוחנן:		◆
נקיבה לעולה לא קידשה אלא הקדש דמים	כמה דר' יהושע אומר:		◆
נקיבה לעולה לא קידשה אלא הקדש דמים	כן ר"ש אומר:		◆
אין תימר קדשה קדושת הגוף ירעו			◆
אין אני רואה את דברי רבי שמעון בפסח שהמותר פסח בא שלמים	רבי:		◆
וליא אין אני רואה דברי רבי שמעון באשם שהמותר אשם בא עולה			?
אם הקדיש פסח בא שלמים גופו קרב שלמים אם הקדיש אשם בא עולה אין גופו קרב עולה	רבי אבין:		!
מה פליגי			^
הקדש דמים הקדש	ההין אומר: [ר"ש]		◆
הקדש גופו הקדש	וההין אומר: [רבי]		◆
טעמא דרבי יהושע - דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש מבית ישראל וגו' אשר יקריב לה' לעולה הכל קרב לעולה לרצונכם תמים זכר מנין אפי' נקיבות ת"ל בבקר לרבות את הנקיבות	רבי זעירא בשם ר"ש בן לקיש:		◆
כתיב זכר ואת אמרת בבקר לרבות את הנקיבות וכיותה כתיב תמים ואת אמרת בבקר לרבות בעלי מומין, מה ביניהן?	רבי יצחק בי רבי אליעזר שאל:		?
שבטא דכדכדא ביניהן:	רב:		!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-התרומה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	ר"א אומר ימכרו כו' המין:											
	טעמא דר"א - דבר אל אהרן ואל בניו וגו' אשר יקריבו לה' לעולה הכל קרב עולה לרצונכם תמים זכר יכול אפי' עופות ת"ל בבקר ולא עופות											
	תמן א"ר יוחנן טעמא דר"ש שכן נקיבה שבעוף כשירה לבא עולה וכא אמר ר"א [הכין											
	קיימתיה כהא דא"ר שמואל בשם ר' זעירא											
	כל שאינה יכולה ליקרב לא היא ולא דמיה לא קדשה אלא הקדש דמים											
	ואת אמרת יאות - להקריבו אין את יכול דכתיב בבקר ולא עופות, לפדותו אין את יכול שאין לעוף פדיון, לפום כן צריך מימר לא קדשה אלא קדושת דמים											
	טעמא דהין תנא [ר"ש בן יהודה בשם ר"ש] - ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' מה ת"ל טמאה אלא אפילו טמאה באותו השם											
	וקשיא בדה כתיב והעמיד והעריך											
	ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' כל שאינה ראויה ליקרב לא כאן ולא במקום אחר אינה עושה תמורה יצאת נקיבה לעולה אע"פ שאינה ראויה ליקרב כאן ראויה ליקרב במקום אחר											
	הרי הרובע והנרבע שאינן ראוין ליקרב לא כאן ולא במקום אחר והרי הן עושין תמורה											
	אף אני לא אמרתי אלא טמאה ממש											
	וקשיא בדה כתיב והעמיד והעריך:											
	אחת לל' יום משערין את הלשכה											
	כל המקבל עליו לספק סלתות מארבע עמדו משלש יספק מד' משלש ועמדו מד' יספק מד' שיד הקדש על העליונה											
	אם התליעה סולת התליעה לו ואם החמיץ יין החמיץ לו אינו מקבל מעותיו עד שיהא המזבח מרצה:											
	מיד היו מקבלין את מעותיהן והכהנים זריזין הן:											
	הדרן עלך התמורה											

<p>❖ חולקים-disputants</p> <p>⬇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>Ⓞ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קשיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

שקלים-אלו הן הממונים													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלו הן הממונים שהיו במקדש:											■		יג.
יוחנן בן פנחס על החותמות											■	■	יג.
אחייה על הנסכים											■	◇	יג.
מתייה בן שמואל על הפייסות											■	◇	יג.
פתחיה על הקינין											■	◇	יג.
פתחיה זהו מרדכי ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון.											■	◇	יג.
בן אחייה על חולי מעיים											■	◇	יג.
נחזוניה חופר שיחין											■	◇	יג.
גביני כרוז											■	◇	יג.
בן גבר על נעילת שערים											■	◇	יג.
בן בבי ממונה על הפקיע											■	◇	יג.
בן ארזא על הצלצל											■	◇	יג.
הוגרס בן לוי על השיר											■	◇	יג.
בית גרמו על מעשה לחם הפנים											■	◇	יג.
בית אבטינס על מעשה הקטורת											■	◇	יג.
ואלעזר על הפרוכת											■	◇	יג.
ופנחס המלביש:											■	◇	יג.
כשירי דור ודור בא למנות עליהן	חד - ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן										◇	■	יג.
מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו	והורנה [ר' חזקיה א"ר סימון/רבנן]										◇	■	יג.
על הראשונים נאמר זכר צדיק לברכה ועל אלו נאמר שם רשעים ירקב מאן דאמר כשירי כל דור ודור בא למנות עליהן הוא אומר זכר צדיק לברכה מאן דאמר מי שהיה באותו דור מנה מה שבדורו על מי נאמר זכר צדיק לברכה על בן קטין וחביריו	תמן תנינן										■		יג.
כתיב לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל זה ר"ע שהתקין מדרש ההלכות והגדות	רבי יונה:										◇	■	יג.
אלו אנשי כנסת הגדולה תיקנו, אלא מה תיקן זה [ר"ע] כללות ופרטות	יש אומרים:										◇	■	יג.
כתיב ממשפחת סופרים יושבי יעבץ מה ת"ל סופרים אלא שעשו את התורה ספורות ספורות	רבי אבהו:										■	◇	יג.
חמשה לא יתרומו תרומה											■		יג.
ה' דברים חייבין בחלה											■		יג.
חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן											■		יג.
שלשים ושש כריתות בתורה											■		יג.
שלשה עשר דבר נאמרו בנבלת העוף הטהור											■		יג.
ד' אבות נזיקין											■		יג.
אבות מלאכות ארבעים חסר אחת											■		יג.
כתיב לעזרא הכהן הסופר מה ת"ל סופר אלא כשם שהיה סופר בדברי תורה כך היה סופר בדברי חכמים	רבי אליעזר										■	◇	יג.
הראשונים חרשו וזרעו ניכשו כיסחו עדרו קצרו עמרם דשו זרו בברו טחנו הרקידו לשו קיטפו ואפו ואנו אין לנו מה לאכול	רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן										■	◇	יג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין הוון קדמאין מלאכין אנן בני אנש ואין הוון בני אנש אנן חמרין	רבי אבא בר זמינא בשם רבי זעירא:											◊	
בההיא שעתא אמרין אפילו כחמרתיה דר' פנחס בן יאיר לא אידמינון	רבי מנא:											◊	
חמרתיה דר"פ בן יאיר גנבתה ליסטאי בליליא עבדת טמירא גבון תלתא יומין ולא טעמה כלום בתר תלתא יומין אימלכון מחזרתה אמרון אפקונה מן הכא דלא תימות גבן אפקונה אזלת וקמת לה על תרעא דמרה שריית מנהקת. אמר לון: פתחון להדא עלובתא דאית לה תלת יומין דלא טעמה כלום. פתחין לה ועלת לה אמר לון: יהבו לה כלום תיכול. יהבון קומה שעורין ולא בעית למיכל. אמרין ליה: רבי לא בעית למיכל אמר לון: מתקנין אינון? אמרו ליה: אין. אמר לון: וארימתון דמיין? אמרון ליה: לא כן אלפון רבי הלוקח זרע לבהמה קמח לעורות שמן לאור פטור מן הדמאי אמר לון: מה נעבד לה להדא עלובתא דהיא מחמרה על גרמה סגין. וארימון דמיין ואכלת:												○	
פתחיה על הקינין.													◊
בא וראה מה גדול הוא כוחו של אותו האיש פותח דברים ודורשן:													◊
יודע בע' לשון:													◊
סנהדרין שיש בה שנים שיכולין לדבר וכולן ראויין לשמוע הרי זו ראויה לסנהדרין ג' הרי זו בינונית ד' הרי זו חכמה וביבנה היו בה ד' בן עזאי ובן זומא ובן חכינאי ור"א בן מתיה	תני												◊
פעם אחת יבשה א"י ולא ידעו מהיכן להביא עומר והוה תמן חד אילם דהוה יתיב חד ידיה על גגות וחד ידיה על צריפים אייתוניה קמיה דפתחיה	רב חסדא:												◊
אית אתר דמתקריא גגות צריפין או צריפין גגות	אמר להו: [פתחיה]												○
אזלין לתמן ואשכחון													○
פעם אחת נשדף כל העולם כולו ולא היו יודעין מהיכן להביא העומר והוה תמן חד אילם דהוה יתיב ידיה על עיניה וידיה על סוכרא אייתוניה לגבי פתחיה	רבי יוסה בי רבי בון:												◊
אית אתר דמיתקריא עין סוכר או סוכר עין	אמר לון: [פתחיה]												○
ואזלון תמן ואשכחון													○
ג' נשים הביאו קיניהן אחת אומרת לעינתי ואחת אומרת לימתי ואחת אומרת לזיבתי													○
זו שאומרת לעינתי סברין מימר שופעת כמעין אמר לון בעיינא סכנת													○
זו שאומרת לימתי סברין מימר שופעת כים אמר לון בימה סכנת													○
זו שאומרת לזיבתי סברין מימר זבה ממש אמר לון זאב בא ליטול את בנה:													○
בן אחיי וכו':													◊
ע"י שהיו הכהנים מהלכין יחפים על הרצפה והיו אוכלין בשר ושותין מים היו באין לידי חולי המעים והוה ידע האי דין חמר טב למעייא והאי דין חמר סמם למעייא:													◊
נחוניא חופר שיחין:													◊
שהיה חופר שיחין ומעורות והוה ידע האי דין כיף מקורר מיא והאי דין כיף אית ביה שרברובי ועד היכון שרברובותיה מטייה													◊
ומת בנו בצמא	רבי אליעזר:												○
מאן דאמר רהמנא וותרן יתוותרון בני מעווי אלא מאריך רוחיה וגבי דידיה	רבי חנינא:												◊
כתיב וסביביו נשערה מאוד מדקדק עמהן כחוט השערה	רבי אחא:												◊
לא מטעם הזה אלא מן מה דכתיב ונורא הוא על כל סביביו מוראו על הקרובים יותר מן הרחוקים	רבי יוסי:												◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>! שאלה-question</p> <p>^ תירוץ-answer</p> <p>■ ראייה-proof</p>
---	--

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה בחסיד אחד שהיה חופר בורות שיחין ומערות לעוברים ושבים פעם אחת היתה בתו עוברת להנשא ושטפה נהר והוון כל עמא עללין לגביה בעון מנחמתיה ולא קיבל עליו מתנחמא עאל רבי פנחס בן יאיר לגביה בעי מנחמתיה ולא קיבל עליו מתנחמא. אמר לון: דין הוא חסידכון? אמרו ליה: רבי כך וכך היה עושה וכך וכך אירע ליה. אמר איפשר שהיה מכבד את בוראו במים והוא מקפחו במים. מיד נפלה הברה בעיר באת בתו של אותו האיש אית דאמרי בסוכתא איתערית ואית דאמרי מלאך ירד כדמות ר' פנחס בן יאיר והצילה:	רבי חגי בשם רבי שמואל בר נחמן:											◊
גביני כרוז:												■
שהיה מכריז בבית המקדש מה היה אומר עמדו הכהנים לעבודה ולויים לדוכנן וישראל למעמדן												■
אגריפס המלך שמע קולו עד ח' פרסאות ונתן לו מתנות הרבה:												○
בן גבר על נעילת שערים:												◊
תירגם רב קומי דבית ר' קרא גברא אכריז כרוזא:												■
אמור קרא תרנגולא:	אמרין ליה:											■
והתנינן בן גבר אית לך למימר בר תרנגולא:	א"ל: [רב]											⚡
בן בבי על הפקיע:												◊
שהיה מזייג את הפתילות												■
ר' יוסי עאל לכופרה בעו ממנייא עלייהון פרנסים ולא קיבלון מינהן												○
בן בבי על הפקיע - ומה אם זה שנתמנה על הפתילות זכה להימנות עם גדולי הדור אתם שאתם נתמנין על חיי נפשות לכ"ש:	עאל ואמר קומיהון: [רבי יוסי]											○
בן ארזה על הצלצל:												◊
הניף אסגן בסודרין והקיש בן ארזה על הצלצל:	כי הא דתנינן תמן											■
הוגרם בן לוי על השיר:												■
נעימה יתירה היה יודע ואמרו עליו על הוגרם בן לוי שהיה מנעים את קולו בזמר וכשהיה נועץ גודלו בתוך פיו היה מוציא כמה מיני זמר והיו כל אחיו הכהנים נזקרים לו בבת ראש:	רבי אחא:											■
בית גרמו על מעשה לחם הפנים:												■
בית גרמו היו בקיאים במעשה לחם הפנים וברדייתו ולא רצו ללמד שלחו חכמים והביאו אומנים מאלכסנדריאה והיו בקיאים במעשה לחם הפנים וברדייתו לא היו בקיאים בית גרמו היו מסיקין מבפנים ורודין מבחוץ ולא היתה מתעפשת ואלו היו מסיקין מבפנים ורודין מבפנים והיתה מתעפשת.												○
כיון שידעו חכמים בדבר הזה אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר כל פעל ה' למענהו.												○
שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להם שכרן י"ב מנה היו נוטלים ונתנו להם כ"ד												○
כ"ד היו נוטלים ונתנו להן מ"ח	ר' יהודה:											○
אמרו להן מפני מה אין אתם רוצים ללמד אמרו להן מסורת הוא בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליהרב שלא ילמדו אחרים ויהיו עושין כן לפני ע"ז שלהן												○
בדברים הללו מזכירין אותן לשבח: שלא יצא ביד בניהם פת נקיה מעולם שלא יהו אומרים ממעשה לחם הפנים הן אוכלים:												■
בית אבטינס על מעשה הקטורת:												■
של בית אבטינס היו בקיאים על מעשי פיטום הקטורת ובמעלה העשן ולא רצו ללמד שלחו והביאו אומנין מאלכסנדריאה של מצרים והיו בקיאים בפיטום הקטורת ובמעלה עשר לא היו בקיאים של בית אבטינס היתה מתמרת ועולה כמקל ופוסה ויורדת ושל אלו היתה פוסה מיד.												○
כיון שידעו חכמים בדבר אמרו כל מה שברא הקב"ה לכבודו ברא שנאמר כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו וגו'												○

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלחו אחריהם ולא רצו לבא עד שכפלו להן שכרן י"ב מנה היו נוטלין ונתנו להן כ"ד												◊
כ"ד היו נוטלין ונתנו להן מ"ח	רבי יהודה:											◊
אמרו להן מפני מה אין אתם רוצין ללמד אמרו להן מסורת היא בידינו מאבותינו שהבית הזה עתיד ליחרב שלא ילמדו אחרים ויהיו עושין כן לפני ע"ז שלהן												◊
בדברים הללו מזכירין אותן לשבח: שלא יצאת אשה משל אחד מהן מבושמת מעולם ולא עוד אלא כשהיה א' מהן נושא אשה ממקום אחר היה פוסק עמה ע"מ שלא תתבשם שלא יהו אומרים ממעש פיטום הקטורת הן מתבשמות לקיים מה שנאמר והייתם נקיים מה' ומישראל												◊
פעם אחת הייתי עומד בירושלים ומצאתי תינוק אחד משל בית אבטינס אמרתי לו בני מאיזו משפחה את אמר לי ממשפחת פלוני אמרתי לו בני אבותיך לפי שנתכוונו לרבות כבודן ולמעט כבוד שמים לפיכך כבודם נתמעט וכבוד שמים נתרבה	רבי יוסי											◊
מלקט הייתי עשבים אני ותינוק א' משל בית אבטינס וראיתי אותו שבכה וראיתי אותו ששחק אמרתי לו בני למה בכיתה אמר לי על כבוד של בית אבא שנתמעט ולמה חקתה אמר לי על הכבוד המתוקן לצדיקים לעתיד לבא ומה ראית מעלה עשן לנגדי נומיתי לו בני הראהו לי אמר לי ר' מסורת בידי מאבותי שלא להראותו לברייה	רבי עקיבא שח לי שמעון בן לוגא:											◊
פגע בי זקן אחד משל בית אבטינס ומגילת סמנים בידו אמר לי ר' לשעבר היו בית אבא צנועין והיו מוסרין את המגילה הזאת אלו לאלו ועכשיו שאינן בית אבא נאמנים הילך את המגילה והזהר בה וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ע זלגו עיניו דמעות ואמר מעתה אין אנו צריכין להזכירן לגנאי:	ר יוחנן בן נורי:											◊
אלעזר על הפרוכת:												◊
שהיה ממונה על אורגי פרוכת:												◊
פנחס המלביש:												◊
שהיה מלביש בגדי כהונה גדולה												◊
מעשה ככהן אחד שהלביש לאיסטרתיו' אחד ונתן לו שמונה זהובים ואית דאמרי תרי עשר יהב ליה:												◊
אין פוחתין משבעה אמרוכלין וג' גזברין ואין עושין שררה על הצבור פחות משנים חוץ מכן אחיה שעל חולי מעיים ואלעזר שעל הפרוכת שאותן קיבלו רוב הציבור עליהן:												◊
אין פוחתין מג' גזברין ומז' אמרוכלין												◊
[אין פוחתין] משני כתליקין	תני:											◊
הדא הוא דכתיב ויחאל ועוזיהו ונחת גזברין ועשהאל וירימות ויזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו אמרוכלין פקידים מיד כונניהו ושמעיה אחיו קתילקין במפקד יחזקיהו המלך ועוזיהו נגיד בית האלהים												◊
המלך וכ"ג כשהוא חותם הגיזבר חותם ונתנו לאמרוכל אמרוכל חותם ונתנו לקתליקין קתליקין חותם ונתנו לכהן גדול כ"ג חותם ונתנו למלך												◊
וכשהוא מתיר המלך רואה חותמו ומתיר כ"ג רואה חותמו ומתיר קתליקין רואה חותמו ומתיר אמרוכל רואה חותמו ומתיר גיזבר רואה חותמו ומתיר:												◊
אין עושין שררה על הציבור בממון פחות משנים:												◊
על שם והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן	רב נחמן בשם רבי מנא											◊
מפסולת של לוחות העשיר משה הדא הוא דכתיב פסל לך שני לוחות אבנים פסל לך שתהא הפסולת שלך	רבי חמא בי רבי חנינא:											◊
מחצב של אבנים טובות ומרגליות ברא לו הקב"ה מתוך אהלו וממנו העשיר משה	רבי חנין:											◊
כתיב והביטו אחרי משה עד בואו האוהלה												◊
תרין אמוראין חד אמר לגנאי וח"א לשבח												◊
חמון שקין חמון כרעין חמון קופר אכיל מן דיהודאי ושתי מן דיהודאי כל מדליה מן דיהודאי	מאן דאמר לגנאי:											◊
מחמי צדיקא ומזכי טוביא דזכת למיחמי יתיה:	ומאן דאמר לשבח:											◊
ד' חותמות היו במקדש וכתוב עליהן עגל זכר גדי וחוטא	[ת"ק]											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	בן עזאי:											
ה' היו וארמית כתוב עליהן עגל דכר גדי חוטא דל וחוטא עשיר												
עגל משמש עם נסכי בקר גדולים וקטנים זכרים ונקיבות												
גדי משמש עם נסכי הצאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות חוץ משל אלים												
איל משמש עם נסכי אלים בלבד												
חוטא משמש עם ניסכי שלש בהמות של מצורע												
מי שהוא מבקש נסכים הולך לו אצל יוחנן שהוא ממונה על החותמות ונותן לו מעות ומקבל ממנו חותם בא לו אצל אחייה שהוא ממונה על הנסכים ונותן לו חותם ומקבל ממנו נסכים לערב באין זה אצל זה ואחיייה מוציא את החותמות ומקבל כנגדן מעות אם פחתו פחתו לו וישלם יוחנן מביטו ואם הותירו הותירו להקדש שיש הקדש על העליונה												
מי שאבד חותמו ממתנין לו עד הערב ואם מצאו לו כדי חותמו נותנין לו ואם לאו לא היו נותנין לו												
ושם היום כתוב עליהן מפני הרמאין:												
ולבן עזאי חוטא דל למה												
מפני שמביא לוגו עמו	[בן עזאי]											
ברם כרבנן												
מביא גדי	[רבנן]											
נסכי רחל מה												
גדי משמש נסכי צאן גדולים וקטנים זכרים ונקיבות	מן מה דתנינן:											
נסכי רחל כנסכי גדי דכתיב ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכשבים או בעזים	הדא אמרה:											
לשור האחד למה נאמר												
מגיד שלא חלק בין ניסכי עגל לניסכי שור שהיה בדין בן הצאן טעון נסכים וכן הבקר טעון נסכים אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לניסכי איל לכך נחלוק בין ניסכי עגל לניסכי שור ת"ל ככה יעשה לשור האחד מגיד שלא חלק בין ניסכי עגל לניסכי שור												
או לאיל למה נאמר												
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי בן שנה לניסכי בן שנתיים לכך נחלוק בין נסכי שנתיים לניסכי שלש ת"ל או לאיל האחד												
או לשה בכשבים למה נאמר												
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לנסכי איל לכך נחלוק בין ניסכי כשבה לניסכי רחל ת"ל או לשה בכשבים												
או בעזים למה נאמר												
שהיה בדין אם מצאנו שחלק בין ניסכי כבש לניסכי איל לכך נחלוק בין נסכי גדי לניסכי תיש ת"ל או בעזים הקיש קטן שבעיזים לגדול שבתישים מה זה בשלשת לוגין אף זה בשלשת לוגין:												
ושם היום כתוב כו':												
הגע בעצמך שזיוג אותו היום												
שם משמר היה כתוב עליו												
הגע בעצמך שזיוג אותו המשמר												
שם היום שם שבת שם חודש היה כתוב עליהן אפילו רוצה לזייג אין מצוי לזייג:												
שתי לשכות היו במקדש אחת לשכת השאין ואחת לשכת הכלים												
לשכת השאין יראי חטא נותנין לתוכה בחשאי ועניים בני טובים מתפרנסין מתוכה בחשאי												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-אלו הן הממונים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
לשכת הכלים כל מי שהוא מתנדב כלי זורקו לתוכה ואחת לשלשים יום הגיזברין פותחין אותה וכל כלי שמצאו בו צורך לבדק הבית מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין ללשכת בדק הבית:												טו.
ר' יעקב בר אידי ורב יצחק בן נחמן הוון פרנסים והוון יהבין לר' חמא אבוי דר' יהושעיה דינר והוא יהיב ליה לחורנין												טו.
רבי זכריה חתניה דר' לוי היו הכל מליזין עליו אמרין דלא צריך והוא נסב. מן דדמך בדקין ואשכחין דהוה מפליג ליה לחורנין												טו.
רבי חנינא בר פפא הוה מפליג מצוה בליליא חד זמן פגע ביה רבהון דרוחיא א"ל לא כן אלפך ר' לא תשיג גבול רעך א"ל ולא כן כתיב מתן בסתר יכפה אף והוה מסתפי מיניה וערק מן קומיו												טו.
אשרי נותן לדל אין כתיב כאן אלא אשרי משכיל אל דל זה שהוא מסתכל במצוה היאך לעשותה	רבי יונה:											טו.
כיצד היה רבי יונה עושה - כשהיה רואה עני בן טובים שירד מנכסיו היה אומר לו בני בשביל ששמעתי שנפלה לך ירושה ממקום אחר טול ואת פורע מן דהוה נסיב הוה א"ל מתנה היא לך												טו.
אית הוה סבין ביומינון מאן דהוה יהיב להון מבין ריש שתא לצומא רבא הוון נסבין מן בתר כן לא הוון נסבין אמרין דשתן גבן	חייא בר אדא:											טו.
נחמיה איש שיחין פגע בו ירושלמי אחד א"ל זכה עמי חדא תרנגולתא א"ל הא לך טומיתי דקופד וזבין קופר ואכיל ומית והיה צווח ואמר בואו וספדו להרוגו של נחמיה												טו.
נחום איש שזו היה מוליך דורון לבית המיו פגע בו מוכה שחין אחד א"ל זכה עמי ממה דאית גבך אמר ליה מיחזור חזר ואשכחיה מית והוה אמר לקיבליה עינייא דחמינך ולא יסבון לך יסתמיין ידיה דלא פשטן מיתן לך יתקטעון רגלייא דלא רהטן למיתן לך יתברון ומסתיה כן.												טו.
סליק לגביה ר"ע אמר ליה אי לי שאני רואה אותך בכך												טו.
אי לי שאין אני רואה אותך בכך	א"ל: [נחום איש גם זו]											טו.
מה את מקללני	א"ל: [ר"ע]											טו.
ומה את מבעט ביסורין	א"ל: [נחום איש גם זו]											טו.
רבי הושעיה רבה הוה רביה דבריה חד סגי נהורא והוה יליף אכול עימיה בכל יום חד זמן הוה ליה אורחין ולא מטא מיכול עימיה ברמשא סליק לגביה א"ל לא יכעוס מרי עלי בגין דהוה לי אורחין יומא דין דאמרית דלא ליבזוי ביקרא דמרי יומא דין בגין כן לא אכלית עם מרי יומא דין												טו.
א"ל אתה פייסתה למאן דמתחמי ולא חמי דין דחמי ולא מתחמיא יקבל פיוסך												טו.
א"ל הדא מנא לך												טו.
א"ל מר"א בן יעקב												טו.
דר"א בן יעקב עאל חד דסגי נהורא לקרתיה יתב ליה ר"א בן יעקב לרע מיניה דיימרון דאילולי דהוה בר נשא רבא לא יתב ליה ר"א בן יעקב לרע מיניה עבדין ליה פרנסא דאיקר אמר לון מהו הכין אמרון ליה ר"א בן יעקב יתב לרע מינך												טו.
וצלוי עלוי הדא צלותא אתה גמלתה חסד למאן דמתחמי ולא חמי דין דחמי ולא מתחמי יגמול יתך חסד:												טו.
חמא בר חנינה ורבי הושעיא רבה הוון מטיילין באילין כנישתא דלוד												טו.
רבי חמא בר חנינה לרבי הושעיא:												טו.
כמה ממון שיקעו אבותי כאן	אמר ליה: [רבי הושעיה]											טו.
כמה נפשות שיקעו אבותיך כאן, לא הוה אית בני נש דילעון באורייתא?												טו.
רבי אבון עבד אילין תרעייה דסדרא רבא אתא ר' מנא לגביה												טו.
חמי מאי עבדיית	א"ל: [רבי אבון]											טו.
וישכח ישראל את עושהו ויבן היכלות, לא הוה בני נש דילעון באורייתא?:	א"ל: [רבי מנא]											טו.
קדשי המזבח מוציאין את הראוי להן מקדשי בדק הבית אין קדשי בדה"ב מוציאין את הראוי להן מקדשי מזבח ולא קדשי בדק הבית מקדשי בדק הבית	תנן התם:											טו.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

שקלים-אלו הן הממונים	
מימרא	מאן דאמר
כלי שמצאו בו צורך לבדק הבית מניחין אותו והשאר נמכרין ודמיהן נופלין לבדק הבית	והא תנינן:
כיני מתני' ללשכת בדק הבית:	רבי חזקיה:
הדרן עלך אלו הן הממונים	

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טו:	◊	♪	■	!	◊					
טז:	◊									